

ACTA SESSIÓ PLENÀRIA EXTRAORDINÀRIA DE 9 DE NOVEMBRE 2007

A la Bisbal del Penedès, nou de novembre de l'any dos mil set. Quan són les vuit de la tarda, es reuneixen al saló de sessions de la Casa Consistorial de l'Ajuntament de la Bisbal del Penedès, els regidors senyors:

Sr. Josep Ma. Puigibet Mestre (ERC)
Sra. Montserrat Mestre Ferrerons (ERC)
Sra. Mónica Pérez Garrido (ERC)
Sr. Joaquim Ribas Piqueras (ERC)
Sra. Pilar Verdún Vives (ERC)
Sra. Agnès Ferré Cañellas (CiU)
Sr. Josep Ma. Català Figueras (CIU)
Sr. José Ma. Cuadros Sánchez (PSC-PSOE)
Sr. Ramón Rovira Guasch (PSC-PSOE).
Sra. Ma. Dolors Andreu Cordoní (ADMC)

Presideix la sessió l'Alcalde, senyor Josep Ma. Puigibet Mestre Assisteix de Secretària la secretària titular de l'Ajuntament, senyora Anna Ma. Prieto Vila, a l'objecte de celebrar sessió Plenària extraordinària. No assisteix el regidor per Clu, senyor Andreu Guasch Sendra.

Vist que s'ha obtingut el quòrum d'un terç del nombre legal de membres que formen la corporació municipal, el senyor President declara obert l'acte, i es passen a tractar els assumptes inclosos en el següent ordre del dia,

ORDRE DEL DIA

1.-Proposta d'aprovació de la suspensió de l'atorgament de llicències, tramitació de plans urbanístics i altres, per l'estudi de la possible modificació de les normes subsidiàries de planejament de la bisbal del Penedès, amb la finalitat de definir la superfície mínima dels habitatges, densitat màxima i usos de les plantes baixes.

2.-Renuncia al conveni de col·laboració per a la promoció execució i manteniment d'obres de les fases II i III del subministrament d'aigua al baix penedès.

1r.-APROVACIÓ DE LA SUSPENSÍO DE L'ATORGAMENT DE LLICÈNCIES, TRAMITACIÓ DE PLANS URBANÍSTICS I ALTRES, PER L'ESTUDI DE LA POSSIBLE MODIFICACIÓ DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DE LA BISBAL DEL PENEDÈS, AMB LA FINALITAT DE DEFINIR LA SUPERFÍCIE MÍNIMA DELS HABITATGES, DENSITAT MÀXIMA I USOS DE LES PLANTES BAIXES.

Atès que amb l'aplicació real de les NNSS s'ha detectat que la indefinició en el nombre màxim d'habitatges a les diferents zones del sòl urbà pot donar lloc a resultats no desitjats pel planejament.

Atès que al sòl urbà, en els polígons d'actuació d'ús residencial previstos al nucli urbà, que a les NNSS indica com unitats d'actuació d'acord amb la denominació de l'anterior Llei d'urbanisme, no fixa la superfície mínima dels habitatges, ni evita la seva ubicació en planta baixa.

Atès que al sòl urbanitzable d'ús residencial, que a les NNSS indica com sòl apte per urbanitzar d'acord amb la denominació anterior a l'actual, tampoc estableix la superfície mínima dels habitatges ni evita la seva ubicació en planta baixa.

Vista la necessitat d'establir les dites densitats amb la concreció i/o correcció de la superfície mínima dels

habitatges, els usos dels baixos, les agrupacions i/o segregacions de parcel·les, la conveniència de subzones i el nombre de places d'aparcament per habitatge.

Vist els informes emesos per l'Arquitecte municipal de 31 d'octubre 2007, mitjançant els quals es proposa:

a) La suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, de nova edificació i/o ampliació de les mateixes, d'enderrocament de construccions, i d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos que alterin les característiques, en l'àmbit del nucli urbà, d'acord amb l'article 71 i concordants del Text refós de la Llei d'urbanisme.

Aquesta suspensió no inclouria les llicències de reforma interior o rehabilitació dels edificis, sempre que no signifiquin augment del nombre d'habitatges, ni disminució de la superfície dels mateixos, ni desaparició de places d'aparcament o garatge.

b) La suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en l'àmbit que compren la totalitat de les sis (6) Unitats d'Execució en sòl urbà, previstes dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès que son UA 1, UA 2, UA 3, UA 4, UA 5 i UA 6, i la totalitat dels tres (3) Sectors de Sòl Apte per Urbanitzar, previstes en sòl urbanitzable que son SAU 1, SAU 2 i SAU 4, d'acord amb l'article 71 i concordants del Text refós de la Llei d'urbanisme.

Vist l'informe Jurídic emès per la Secretària de la Corporació de 31 d'octubre de 2007.

Vist el que disposa l'article 22.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de Règim Local, en ordre a la competència en matèria de planejament general.

Vist el que disposa l'art. 70 del text refós de la llei d'urbanisme, aquesta Alcaldia-Presidència proposa, al Ple Municipal, l'adopció del següent acord:

PRIMER.-

1.1.- Acordar la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, de nova edificació i/o ampliació de les mateixes, d'enderrocament de construccions, i d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos que alterin les característiques, en l'àmbit del nucli urbà, d'acord amb l'article 71 i concordants del Text refós de la Llei d'urbanisme.

1.2.- Aquesta suspensió no inclouria les llicències de reforma interior o rehabilitació dels edificis, sempre que no signifiquin augment del nombre d'habitatges, ni disminució de la superfície dels mateixos, ni desaparició de places d'aparcament o garatge.

1.3.- L'àmbit de la suspensió proposada en l'apartat 1.1 compren la totalitat de les següents quatre (4) zones d'edificació privada en sòl urbà, dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès:

Zona de nucli antic (clau 1)

Zona d'edificació residencial en filera (clau 2)

Zona d'edificació residencial-industrial (clau 3)

Zona d'edificació residencial tradicional (clau 4)

També inclou la zona d'edificació residencial aïllada (clau 5), exclusivament en els tres (3) petits sectors que formen part de l'actual nucli urbà.

1.4.- En tot cas els límits físics que inclouen el sector que denominem Àmbit A queden identificats gràficament en el plànol que s'acompanya d'annex I.

SEGON.-

2.1.- Acordar la suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en l'àmbit que compren la totalitat de les sis (6) Unitats d'Execució en sòl urbà, previstes dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès que son UA 1, UA 2, UA 3, UA 4, UA 5 i UA 6, i la totalitat dels tres (3) Sectors de Sòl Apte per Urbanitzar, previstes en sòl urbanitzable que son SAU 1, SAU 2 i SAU 4, d'acord amb l'article 71 i concordants del Text refós de la Llei d'urbanisme.

2.2.- L'àmbit de la suspensió proposada compren la totalitat de les sis (6) Unitats d'Execució en sòl urbà, previstes dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès que son UA 1, UA 2, UA 3, UA 4, UA 5 i UA 6, i la totalitat dels tres (3) Sectors de Sòl Apte per Urbanitzar, previstes en sòl urbanitzable que son SAU 1, SAU 2 i SAU 4.

2.3.- 1.4.- En tot cas els límits físics que inclouen el sector que denominem Àmbit B queden identificats gràficament en el plànol que s'acompanya d'annex I.

TERCER.- De conformitat amb allò disposat en l'article 71 i 72 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme, aquestes suspensions tindran una durada màxima d'un any, sense perjudici d'allargar-la a dos anys en cas d'acumulació en els supòsits regulats a l'apartat 1 i 2 de l'article 71 de la Llei d'urbanisme i afecti als àmbits marcats en el plànol acompanyat d'annex I.

QUART.- Publicar el corresponent anunci al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, de conformitat amb allò establert a l'article 71.2 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

CINQUÈ.- Encarregar als Serveis Tècnics municipals i a la Secretaria de la Corporació per tal que iniciïn els tràmits administratius adients per la contractació de l'equip tècnic que haurà de procedir a estudiar i formular la proposta de modificació de les NNSS segons els criteris que s'han posat de manifest en la part expositiva.

Aquesta proposta es basa en la idea que farem un acte d'estima al nostre poble. I avui aquest ple que és un acte d'estima al poble de la Bisbal, als seus ciutadans, vinguin d'on vinguin, han trobat aquí un poble d'acollida, un poble amb una qualitat de vida. I això és avui el que veritablement uneix. Avui hi ha coses que ens uneixen més enllà de la política i dels colors polítics. Avui el que ens uneix és formar part, amb orgull, tots plegats, del poble de la Bisbal. I això farà que el que avui decidim, decidim el futur per sempre del nostre poble. El que es pretén és una cosa molt simple. Partim de les normes subsidiàries de planejament i el que es pretén fer és una cosa que és molt normal en els municipis de Catalunya –i de fet cada dia al Diari Oficial surt–, fer un estudi i modificació puntual de la normes subsidiàries. Vol dir que en aquest moment el que és al casc urbà i el que és a les zones poblades urbanitzables, SAU 1, SAU 2 i unitat d'actuació, hem de fer un estudi per mirar què és el que hi hem de fer. És a dir, hem detectat que amb les normes subsidiàries no s'estableix la superfície mínima dels habitatges, ni s'evita la seva ubicació en planta baixa. Vista la necessitat d'establir diferents densitats amb la concreció o correcció de la superfície mínima dels habitatges, els usos dels baixos, les agrupacions o segregacions de parcel·les, convivència de subzones i nombre de places d'aparcament per habitatge; vistos els informes emesos per l'arquitecte municipal, el 31 d'octubre de 2007, mitjançant el qual es proposa la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació dels terrenys de nova edificació i ampliació de les mateixes, d'enderrocament de construccions, d'instal·lació i ampliació d'activitats o usos que alterin les característiques en l'àmbit del nucli urbà d'acord amb l'article 71 i concordants del Text Refós de la Llei d'Urbanisme; vist l'informe jurídic emès per Secretaria; vist el que disposa l'article 22.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local; vist el que disposa l'article 70 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme,

Amb això, el que proposem es que el nucli de la Bisbal, com molts petits pobles de l'interior de la comarca

i de l'interior de Catalunya, està patint una degradació. Els pobles se'ns estan transformant: un poble a la vora de la costa ha augmentat a límits insostenibles; els pobles de l'interior s'estan transformant en pobles d'interior grisos. Jo aquí avui veig moltes cares, veig molts amics, que han triat la Bisbal per viure. I l'han triat per la seva alta qualitat de vida. Nosaltres, el que pretenem és conservar aquesta qualitat de vida per les generacions que ens vénen al darrere. Jo crec que els bisbalencs ens hem de sentir orgullosos del nostre casc urbà i orgullosos de les nostres urbanitzacions. Crec que la gent de la Bisbal s'ha de sentir orgullosa que la gent que en aquest moment vegi el nostre municipi, aquesta gent que tria lliurement vindre-hi a viure, no gent que és expulsada per l'àmbit econòmic, sinó que és gent que hi ve a viure per l'alta qualitat de vida de què gaudim en aquest municipi. Aquest és el primer objectiu que tenim. Volem un casc urbà on les cases continuïn sent cases; on tu tinguis el veí de tota la vida; on quan surtis al carrer siguis una persona física i no siguis un número; on hi ha una casa, que hi hagi una casa. Ningú diu que no vulguem que se'n facin, d'obres, si no volem, però dins del casc urbà en aquest moment el tema és greu. No podem fer cap estudi mentre dia a dia s'estan enderrocant les cases per convertir-les en pisos sense que quedi regulada la superfície mínima. En aquests moments es poden construir tranquil·lament pisos de 30 m² quan ja s'ha donat el cas perquè cap normativa municipal impedeix que es faci això. Per tant, amb una modificació puntual –ja ho diu, puntual– de normes subsidiàries podrem aconseguir salvar i reordenar el nostre casc urbà. Aconseguir que el nostre model de poble, que hem tingut durant generacions es continuï mantenint; que els nostres fills continuïn vivint en cases i que els seus fills continuïn vivint en un poble. I davant de tot el debat urbanístic que hi ha, davant de tota l'especulació que ha fet que petits pobles s'hagin convertit en ciutats, tindre un poble, un model d'exemple a seguir a molts i molts llocs de Catalunya. Ha arribat el moment de ser polítics valents. Però més que polítics, ha arribat el moment de ser bisbalencs valents, de ser persones que el que ens ha d'unir ha de ser l'estima pel nostre poble. No és just que quan votem un alcalde o votem un equip de govern li atorguem tota la responsabilitat per esborrar de la faç de la terra el que durant generacions els nostres avantpassats han anat pujant. Això no és just. Això no és la voluntat d'aquest equip de govern i espero que no sigui la voluntat de cap dels regidors que estem aquí. Estem aquí per fer un acte d'amor al nostre poble, per conservar les nostres tradicions, les nostres cases i, el que és més important, la nostra qualitat de vida. Per això, és important, és important que conservem el poble. Respecte el SAU1, això és un planejament que ens vam trobar heretat en entrar a la legislatura. El SAU1 es va aprovar per decret d'alcaldia amb data 27 de juliol del 2006. Ho va aprovar l'antiga alcaldessa, la senyora Agnès Ferré. En el SAU 2 el que és, si més no, més sorprenent és que s'hagi aprovat per decret d'alcaldia amb data 9 de maig del 2007, encara no quinze dies abans de les eleccions municipals. Amb tot això, què els vull dir? Nosaltres pensem que és injust que quan un poble ha de canviar per sempre més no és bo que sigui l'Alcalde qui hagi de decidir, ni tampoc els seus regidors, és el poble de la Bisbal. I la llei estableix mecanismes a través dels plans generals perquè el poble parli, perquè tots i cadascun de vosaltres, junt amb el vostre ajuntament, treballem junts per definir el model de poble que volem. Per això fem dues diferenciacions: casc urbà, i SAUS i unitat d'actuació, que no hi ha res edificat. En el casc urbà suspendrem llicències temporalment, temporalment, per fer un estudi i l'estudi ens dirà què és el que cal fer. Però primer l'hem de fer, aquest estudi. I per fer aquest estudi s'han de suspendre les llicències perquè es podia donar la paradoxa que quan tinguem fet l'estudi ja no quedi casc urbà per salvar i ja s'hagi convertit en blocs de pisos. Aquest és l'objectiu. Respecte als SAUS, els diré alguns números. Actualment el casc urbà de la Bisbal té 700 habitatges. Amb la unitat d'actuació 1 poden generar 57 pisos. Amb la unitat d'actuació 2, es poden generar 33 pisos i 24 cases. La unitat d'actuació 3 pot generar 43 habitatges, dels quals 10 són cases i 33 són pisos. La unitat d'actuació 4, 89 habitatges entre mitgeres. La unitat d'actuació 5 pot generar 119 habitatges, dels quals 6 són unifamiliars i 113 són pisos. I la unitat d'actuació 6 pot generar 2 habitatges unifamiliars. El SAU1 pot generar 354 habitatges amb una densitat molt elevada que és de 60 habitatges per hectàrea (són de les densitats més elevades que hi ha aquí a la comarca). El SAU 2 pot generar 283 habitatges amb 40 habitatges per hectàrea. I el SAU 4, que curiosament no hi ha cap propietari que tingui relació amb cap grup polític, és el que està més acurat, que pot generar 36 habitatges per hectàrea, que seria un model sostenible, que seria un model com tenim per exemple pel barri de la Riba vora de l'ermita de Fàtima, on es combinen cases unifamiliars, zona verda i cases aparellades.

Els resultats de tot aquest planejament urbanístic és la construcció a la Bisbal de 1136 nous habitatges. En aquest moment en tenim aquí al nucli 700. Estem a punt gairebé de doblar el nombre d'habitatges sense cap garantia que siguin habitatges per demanar el model de la tipologia que estem buscant; que no contempen buscar la qualitat, sinó que poden ser habitatges des de 30 a 40 o 50 metres quadrats. En aquest moment una dada important a tindre en compte de com està el nostre poble és que tenim un 85% d'habitatges que són cases (qualitat) i només un 14% de plurifamiliars, que són pisos. Si tot aquest conjunt es desenvolupa, la Bisbal serà una altra cosa, però no serà el nostre poble. Perquè podem i

tindrem un 50% de cases amb 49,78%, amb un 50% igualment de pisos. Podem invertir. Podem passar de ser un poble on predominen les cases i on es viu amb tranquil·litat a ser un poble on predominen els blocs de pisos.

És clar, i vostès em podrien preguntar el per què de tot això. 1136 vivendes de nova construcció quan es parla de la gran crisi de construcció que hi ha actualment. Doncs tot això va lligat –perquè crec que això ho han de saber vostès, després els en faré fotocòpies– amb un planejament que hi havia de fer un polígon industrial de 70 hectàrees, on hi ha una de les millors vinyes productives on s’elabora un dels millors cava del Baix Penedès, on s’elabora el cava del Mil·liari.

Ahir jo vaig rebre pressions d’un regidor socialista a la diputació de Tarragona. Em va demanar ahir a les dues del migdia, assegut a l’Ajuntament de Calafell, em va demanar que avui suspengués el ple. El senyor Guasch, regidor socialista de la diputació de Tarragona, em va dir que avui suspengués el ple, que què ens havíem pensat, que estàvem jugant amb els diners de molta gent. Nosaltres hem d’estar pel poble de la Bisbal, perquè amb l’esforç que va fer que s’ha de fer el gran polígon industrial i s’han de fer les vivendes, perquè així d’aquesta manera vendrem les vivendes a les persones que aniran a treballar al polígon. Darrere de la idea d’aquest gran polígon industrial hi ha grans empreses multinacionals de logística. Si ho hem de fer, ha de ser el poble de la Bisbal perquè tenim la sort de ser poquets. El que s’hagi de fer –nosaltres ho vam dir en programa i crec que altres grups també ho han dit–, és clar, és el nostre poble. Tots hem de decidir el model que volem. Com alcalde em sento molt orgullós d’haver estat al pacte de Gimanelles i haver dit “No al CIM”. Però no al CIM no només implica dir “No al CIM”. Implica partir de conviccions fermes per estimar-te el teu país, per estimar-te la teva terra i per estimar-te el teu poble. I estimar-te el teu poble no és deixar que el teu poble es converteixi en una ciutat. Curiosament, qui em va vindre a presentar aquest projecte, qui em va vindre a ensenyar aquest planell, va ser el germà d’un senyor que consta com un dels principals promotors del SAU1. Jo vaig creure que tot això anava lligat. Un germà és promotor en el SAU 1 i l’altre germà em ve a oferir que hi ha uns senyors que ens volen veure per promoure un gran polígon industrial. Nosaltres sabíem que això estava lligat. I ahir se’ns va confirmar. I això ho hem de dir perquè consti per la posteritat, ho hem de dir a la premsa, que aquí podríem estar parlant d’un Marbella.

D’això no ens hem d’amagar. El que ens estem trobant avui és massa seriós per riure, perquè avui decidirem el que la Bisbal serà: si serà un poble on tindrem una qualitat de vida o serà una ciutat com algunes els hi ha passat, tristament. Aquesta és la realitat que hi ha sobre el nostre poble en aquests moments. D’aquests mapes, després en farem fotocòpies i els repartirem. Perquè quan vaig anar a la Generalitat i vaig parlar junt amb els alcaldes –i en poden ser testimonis els alcaldes de l’Arboç, de Llorenç, de Sant Jaume i de Banyeres– amb el senyor Nadal, el germà petit, em va dir: “És que a la Bisbal teniu pensat fer planejament industrial”. Com ho sabia, aquest senyor, tot això, si no hi estava al darrere? I a aquest senyor i a aquests alcaldes, jo els vaig dir: “Vostè no han vingut per dir-me el que ha de ser la Bisbal, perquè la Bisbal serà el que els bisbalencs vulguin que sigui. No el que vostè vulgui que sigui, per molta Generalitat que representi. La Bisbal ho ha de decidir la Bisbal i ha de saber que la gent que estem al govern de la Bisbal tenim conviccions fermes i apostarem per un desenvolupament sostenible. Nosaltres no diem que el poble no ha de créixer; això volem que quedi molt clar. El poble ha de tirar endavant, però no ha de tirar endavant com una senyora va firmar en un decret d’alcaldia. No. El poble no ha de tirar endavant així. El poble ha de tirar endavant perquè fem un estudi seriós, un estudi acurat dels dos temes, de dins del casc urbà, què hi volem i com ho volem, i de totes les noves zones que s’han de desenvolupar, com s’han de desenvolupar, quin model d’habitatge volem, quines densitats d’habitatges volem. I tot això vindrà, però vindrà després, més tard, en un pla general. Però ara ho hem de parar, perquè els temps corren i els promotors immobiliaris estan nerviosos i volen segregar-se de l’Ajuntament de la Bisbal per fer els seus tràmits directament a Urbanisme a Tarragona. I d’aquesta manera tindre la complicitat d’altres administracions per tirar els seus planejaments urbanístics endavant, per arribar a la no menyspreable xifra de 1136 vivendes, majoritàriament pisos. I que per arribar a aquestes cotes amb la màxima celeritat. El projecte del SAU 1, els podem dir que de zona verda queda contemplada els 20 metres que hi ha a la carretera de la Juncosa. On hi ha la llei de carreteres ja preveu que 20 metres al costat de cada carretera queden reservats com a zona de cortesia. Per evitar que els senyors propietaris dels terrenys perdin un sol centímetre de terreny urbanitzable, es va declarar zona verda al costat de la carretera i els senyors constructors poden edificar el 100% del territori i no perden ni un centímetre, perquè si no la llei els obligaria a deixar un 10% de tot el terreny amb espais lliures amb zones verdes. També s’hauria de reservar un mínim de 20 % de zona verda per cada 100 metres quadrats d’habitatge. O una cosa o l’altra. En aquest planejament es va construir un SAU 1, que són blocs de pisos, més blocs de pisos, cases aparellades de baixa qualitat –perquè unes cases aparellades enmig de blocs de pisos, quan

un es compra una aparellada amb un jardí vol sortir i vol veure el cel, no vol veure el pis tercer d'un veí que li miri el jardí. Perquè aquest és el model de creixement que es va fer servir en moltes poblacions de la comarca i ha sigut un fracàs. I això és el que en aquest moment hi ha plantejat. En canvi no hi ha plantejada cap construcció de les infraestructures que aquí el poble ens fan falta. I això és el que vosaltres, el poble de la Bisbal, ens hem de dir com hem de créixer, no una alcaldessa, ex alcaldessa, no un alcalde. Ningú vota per donar-nos el poder absolut del que hem de fer. Nosaltres som servents del poble. I estem per servir-vos a vosaltres. I vosaltres ens heu de dir aquest nou model social, quin és el que ha de ser.

I això és el que hi ha amb el tema dels SAUS. Convertir el poble en una ciutat i convertir un poble en la colònia tèxtil dels anys 60. Els anys 60 es feia la fàbrica i es feien les vivendes pels obrers i se'ls feia l'economat. Ara fem un polígon, fem les vivendes pels obrers i després segurament vindrà la gran superfície comercial. Però la qualitat de vida de la gent de la Bisbal s'haurà esfumat, perquè tots i cadascun de vosaltres sereu, serem més pobres. Perquè ha arribat l'hora... Fixeu-vos en una cosa. Tots els alcaldes o alcaldesses que han volgut especular amb el seu poble, la gent els ha fet fora del govern municipal: Banyeres del Penedès, Sant Jaume dels Domenys, Llorenç i la Bisbal del Penedès. Quan la gent ha vist aquests planejaments urbanístics aprovats, si més no sospitosament, quinze dies abans per decret d'alcaldia, quinze dies abans de les eleccions municipals, la gent ha dit no. La gent ha dit no. Estem a 50 minuts de Barcelona. Tenim moltes possibilitats, però ens ho hem de creure. No cal anar a la Provença italiana. Només cal que pugem a Masarbons. Només que ens anem a Sant Vicenç poble per models de pobles cotitzats. El valor que té la Bisbal com a poble són dos: la seva gent i les seves vivendes. La Bisbal és un poble car de viure-hi, perquè és un poble que té qualitat de vida. Els que vivim aquí i les persones que hi vénen, vénen cercant aquesta qualitat de vida que en altres llocs s'ha perdut. I el que no ens podem permetre avui és que aquesta qualitat de vida de què hem gaudit i de què estem gaudint se'ns en vagi en orris. I més, perquè es firmin uns decrets d'alcaldia. I més, quan darrere d'aquestes zones urbanes trobem persones que tenen vinculacions directes i familiars amb partits polítics. Aquesta és la realitat. Hi ha un senyor que va ser jutge de pau, i aquest senyor era promotor urbanístic. I aquest senyor està a dins d'una empresa també es diu Vinyets Urbà 2004, SL. I era jutge de pau. Curiosament té un parent que és vicepresident de la diputació de Tarragona. Jo ja ho sé que avui hi ha gent que té molta por, té molta por que es descobreixi tot això. Per això ho hem de dir, ho hem de dir clar. I a mi no me'n fa cap, de por. Se m'ha pressionat, se'ns han atacat les propietats particulars, se'ns ha dit de tot i se'ns ha amenaçat, però nosaltres ens mantindrem fermes amb les nostres conviccions personals. Avui he dit noms, he dit noms de diputats provincials que han intentat que avui no se celebrés aquest ple, que m'han dit que aquest polígon s'ha de tirar endavant perquè s'han de fer les vivendes, que són els mateixos senyors que volen fer el CIM i que volen acabar amb aquesta comarca. I això té un nom: es diu partit socialista. I aquesta és la realitat, perquè el senyor Ramon Rovira fa molt de temps que ho sap, tot això. Fa molt de temps. I haig d'entendre que la senyora Agnès també fa molt de temps. I això és el que hi ha, perquè els decrets a qui vulgui els hi donaré al sortir. Els SAUS: aquí estan.

Per tant, el que hem de fer avui és una cosa normal. És la suspensió de planejament urbanístic per definir unes noves normes que ens permetin salvar el casc urbà, i de totes les altres coses que s'hagin de fer, de tot el que no està construït, parlem-ne. Però parlem-ne tots i que vosaltres, els bisbalencs i les bisbalenques, heu de definir quin model de poble voleu. Si voleu blocs de pisos, com l'Ajuntament, ho acceptarem. Però si voleu un model de creixement sostenible d'acord amb un desenvolupament que miri per la nostra qualitat de vida, també ho acceptarem. Però és hora de reinventar la política i avui estem reinventant i dignificant la política, exposant-se públicament i dient públicament el que s'ha de dir, sense por, perquè si no hauríem acabat amb el sistema de govern. Perquè avui el que ens estem jugant és el futur per sempre del nostre poble. Depèn del que avui s'acordi, el nostre poble té una oportunitat o el nostre poble haurà agafat un camí sense retorn. Ara, en aquests moments, jo acabo la primera part de la intervenció com a alcalde. Vull que tots vosaltres reflexioneu sobre la xifra de 1.136 habitatges i demano si hi ha algun grup polític que té alguna esmena escrita per exposar

Pren la paraula la Sra. Dolors Andreu, com a grup polític ADMC, i fa entrega d'una esmena al senyor alcalde, qui tot seguit llegeix: "Esmena d'edició del 3r punt del 1r Ordre del dia del ple l'Ajuntament de la Bisbal del Penedès que se celebra el dia 9 de l'11 del 2007, presentada pel grup municipal Agrupació Democràtica Municipal de Catalunya. El grup municipal d'Agrupació Democràtica Municipal de Catalunya, fent ressò de la inquietud que genera en certs col·lectius de la Bisbal del Penedès l'anunci de suspensió de llicències entenem que de l'actual redactat de la proposta d'acord es pot arribar a entendre que la suspensió pot allargar-se de forma injustificada fins a 2 anys, entenem que és necessari per al municipi i per a la conservació dels valors del nucli antic, així com per garantir un desenvolupament sostenible i de qualitat, la modificació puntual de normes subsidiàries del planejament que permetin introduir les millores

que ho garanteixin, proposa al ple que s'inclogui l'aprovació de la modificació del redactat de la clàusula 3a de la proposta d'acord del 1r punt, afegint la següent redacció al final del paràgraf." La clàusula 3a. "De conformitat amb allò que disposa l'article 71 i 72 del decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme, aquestes suspensions tindran una durada màxima d'un any, sense perjudici d'allargar-se a dos anys en cas d'acumulació o del supòsit irregular a l'apartat 1 i 2 de l'article 71 de la Llei d'urbanisme i que afecti els àmbits marcats en el plànol acompanyat." Vostè ens proposa que, "no obstant la suspensió acordada, en cap cas es perllongarà més enllà del moment en què s'aprovi definitivament la modificació puntual de les normes subsidiàries del planejament que motiven l'adopció del present acord". Jo li haig de dir que, com a alcalde president de la Corporació, després de llegir-ho i fer-hi una reflexió, que li admeto. Queda admès i s'inclourà en la votació, perquè no he comptat suspendre les llicències indefinidament, sinó el temps estrictament necessari. Li estic molt agraït com a alcalde president per aquesta esmena. Entenc que és una esmena que l'honra a vostè i al seu grup polític i que aquesta esmena dóna un punt d'equilibri, un punt de racionalitat que nosaltres, sincerament, no havíem ficat i que vostès, com a grup municipal, ens fan veure que això ha de ser així. Per tant, l'esmena proposada pel grup Agrupació Democràtica Municipal de Catalunya s'inclourà en el redactat i en el punt de l'ordre del dia que es votarà. I la tornaré a llegir perquè quedi clar: "No obstant la suspensió acordada, si s'aprova el punt, en cap cas es perllongarà més enllà del moment en què s'aprovi definitivament la modificació puntual de les normes subsidiàries del planejament que motiven l'adopció del present acord". Crec que és una gran esmena. Queda incorporada. La passo al senyor Secretari perquè en prengui part i perquè s'inclogui a l'acord del ple que proposem. En aquest moment obriré un torn de paraules per als diferents grups municipals

Dóna la paraula a la Sra. Agnès, té la paraula. Bona tarda a tothom. Primer he de dir que com ha comentat l'alcalde, l'Andreu, el regidor, per motius de salut no ha pogut assistir, tot i que s'ha comentat que si durant el transcurs de la celebració del ple es troba millor intentarà venir. El que sí que farà serà fer-li entrega a la senyora Secretària, no sé si recordareu que en l'últim ple vaig demanar, doncs, que presentessin el justificant de pagament dels tributs municipals...

El Sr. Alcalde interromp per explicar-li a la Sra. Agnès que això no toca avui, és un ple extraordinari. Per tant, això no queda acceptat. El Sr. Alcalde li demana a la Sra. Agnès que continuï amb la seva intervenció sobre les normes subsidiàries que és el que toca avui modificar.

La Sra Agnès continua la seva intervenció exposant que estava inclòs el 18 de gener del 2002 va sortir en el ple, el punt de l'ordre del dia era aprovació inicial de la revisió de les normes subsidiàries de planejament. En aquell moment es va aprovar per unanimitat. El 30 de maig 2002 és quan s'aprova per unanimitat l'aprovació provisional i a finals del 2002 va arribar l'aprovació definitiva des de la comissió d'urbanisme de Tarragona que va aprovar també per unanimitat de tots els regidors inaudible tot plegat. Això només per fer una introducció. Pel que comentàvem ara, és una opinió i una proposta. Referent al nucli que ara es degrada amb blocs de pisos. És tan vàlid com viure en una casa; això ja depèn de les preferències i moltes vegades també de les possibilitats econòmiques que tingui cadascú. Referent a l'aprovació del SAU quinze dies abans de les eleccions, quinze dies abans la legislatura encara estava en vigència i es podien fer coses no vol dir que a l'Ajuntament ha de quedar tot aturat, sinó que tot continua i el fet de complir-ho tot el que es podia aprovar, es va aprovar. Referent a la densitat, si que està marcat, però s'està en les xifres de 100 habitatges per hectàrea, en canvi es va calcular 40 o 60 habitatges per hectàrea. El que va lligat al planejament d'un polígon, això sí que es desconeix. Després ha comentat que això anava lligat amb les normes. Si anava lligat a les normes vol dir que aquest polígon el van presentar el 2002 i jo no hi era. Si anava lligat amb aquest planejament deu ser de més endavant. Per tant, suposo que deu haver sigut del maig cap aquí. Jo crec que això és una acusació molt greu. El que no s'hi val és començar a deixar acusacions a l'aire, sinó el que s'ha de fer és denunciar. Això és el que s'hauria de fer davant una acusació molt greu.

I després, d'això de reinventar la política, doncs, a veure, modificar unes normes no és reinventar la política, és presentar un punt, que es faci una votació i ja es decidirà si s'aprova o no. Amb la proposta que es presenta avui, aquesta que abans s'ha comentat, el que sí que ens ha sobtat és que diu que es farà un estudi de la possible modificació. Nosaltres considerem que suspendre l'atorgament de llicències s'ha de fer en el moment en què fem una opció en ferm per poder votar-ho, però per un estudi, vol dir molt de temps estudiant, tot estarà parat i mentrestant anar rumiant què es pot fer i què no es pot fer. Això per un cantó. Després en el punt 1.1 que diu "acció de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys de nova edificació o usos que alterin les característiques en l'àmbit del nucli urbà". El que si m'agradaria preguntar és algun exemple del que és doncs, què vol dir això, no? De suspendre també instal·lació o

fins i tot l'activitat, o l'ús que alteri les característiques en l'àmbit del nucli urbà. Després un altre és això: el fet d'aturar sense saber què és el que es farà. És pot fer un estudi i això no vol dir que s'hagin d'aturar les llicències. En el tema de la unitat d'actuació i els SAUS, això es va aprovar en un ple, que es va fer al mes de febrer i que vàreu proposar vosaltres el punt on proposàveu de suspendre momentàniament els dos SAUS. Hi ha un informe del secretari, no el llegiré tot, hi havia un paràgraf d'aquest informe que diu: "Al respecte s'ha de tindre en compte que presentat un pla parcial a instància de varis interessats l'Ajuntament ha de donar-li les tramitacions permeses per la llei, i aquesta suspesa o congelada ... de l'Ajuntament si no es disposa d'una motivació, atès que es podria considerar que es vulneren els drets dels propietaris. I més endavant d'aquest informe també diu: "L'article 104.2 del Reglament de la Llei d'urbanisme estableix que les persones que amb anterioritat a la publicació dels acords de suspensió haguessin instat a l'adjudicació dels procediments quedessin suspesos com a conseqüència d'aquests acords, tenen dret a ser indemnitzats pel cost oficial dels projectes i en la resolució, si s'escau, dels pactes municipals si un cop aprovat definitivament el pla urbanístic es constata la incompatibilitat del projecte... del nou pla, i el projecte fos manifestament contrari a la regulació urbanística vigent en el moment de la seva acceptació.

El Sr. Alcalde dona la paraula al Sr. Ramón Rovira

— Bona tarda a tothom. Començaré dient que sembla que l'estimació és tan gran, escolti, l'estimació, tots els que som bisbalencs en tenim d'estimació al poble, això és indubtable. Posar-ho així una mica en condició, el que em vota a mi és qui estima el poble i el que no em vota a mi no estima el poble perquè vol destrossar el poble. Amb vostè no es pot tindre cap conversa personal en cap sentit, perquè quan vostè parla en una conversa personal amb una persona –les persones parlen de moltes coses– i en acabat vostè agafa aquelles paraules i les treu al públic i en acabat diu el que vol i diu l'han pressionat o diu que li han dit no sé què. Jo vaig tindre una conversa al ple aquell que vaig votar en contra de l'apujada dels impostos, vaig tenir una conversa al matí dient-li, per a què no tingués sorpresa, que deixéssim el tema dels impostos sobre la taula perquè si no jo votaria en contra, i li vaig dir perquè no es pogués dir la contra. Va ser una conversa normal, normal, correcta. Vam estar parlant mitja hora correctament. Fins i tot li vaig proposar –no vull dir el nom perquè, és clar, no vull dir noms– que un catedràtic de la Universitat de Barcelona, un dels més prestigiosos catedràtics de la Universitat de Barcelona, d'Arquitectura i Urbanisme, que estava disposat a vindre a la Bisbal i tindre un canvi d'impressions, no per res més que tenir un canvi d'impressions i veure el que es podia fer i el que no es podia fer amb les normes subsidiàries sense haver d'arribar a l'extrem aquest de paralitzar-lo tot. Tot parat. Aquestes normes subsidiàries, no van ser els propietaris dels terrenys, els promotors que van dissenyar una urbanització i la van vindre ha presentar a l'Ajuntament, no. Va ser l'Ajuntament que va fer les normes subsidiàries a fer en aquest sector urbanístic, obligant els propietaris a que ho fessin ells o si no ho faria l'Ajuntament directament. I aquí hi ha dos regidors que van votar a favor d'això. I ara es diu que d'això res. En uns moments en què la situació econòmica de la Bisbal doncs no va massa bé, la construcció va avall entre altres motius. Escolti, miri, a Llorenç, es veu que hi ha una rambla que fa 20 anys que es va començar i encara està a mig construir. O sigui, vol dir, que els plans de planejament són a llarg termini i aquestes construccions de vivendes són a llarg termini. Nosaltres voldrem o no voldrem. La comarca creixerà. Evidentment que nosaltres l'hem de fer créixer de manera proporcional, de manera que sigui sostenible i intentar que creixi d'acord amb els serveis. Però, és clar, la Bisbal no ... Escolti, l'Hospital del Vendrell quedarà petit, d'aquí quatre dies i no perquè la Bisbal no creixerà, o Sant Jaume. Escolti, la gent de la Bisbal, el Papiolet que està a tres quilòmetres de la Bisbal, creix Sant Jaume, la Juncosa creix, a tres quilòmetres, Les peces creix, què farem aquí, una traca defensant a capa i espasa ... nosaltres tindrem el desavantatge del creixement comarcal i no tindrem l'avantatge d'atorgar llicències ni cobrar impostos. O sigui, el polígon de Santa Oliva va creixent i nosaltres tenim el desavantatge del polígon de Santa Oliva: per què ens passen els camions per la Bisbal. Però no tenim els avantatges, perquè les llicències i els impostos es cobren a Santa Oliva. O sigui que nosaltres patirem el creixement de tothom sense rebre cap cèntim. És clar, llavors només queda el recurs d'apujar els impostos. Si no tenim altres ingressos i volem donar serveis a la gent, hem d'apujar els impostos. Això és un equilibri. Ho sabem perfectament. Donem llicències, cobrem, fem. Lògicament que s'ha de fer controlat. Lògicament que s'ha d'intentar que aquestes vivendes estiguin amb un màxim de condicions, que tinguin uns metres de vivenda digna, en això hi estem d'acord. I que creixi proporcionalment als serveis del poble, en això hi estem completament d'acord. No hi està ningú en contra d'això. Ningú que tingui dos dits de front està en contra d'això. Això és evident que és així. Ho sabem tots perfectament. No es tracta que aquí sortiran demà, demà al matí ens aixecarem i veurem 1500 vivendes. Això és un procés llarg que pot durar 20 anys. Uns plans parcials són a llarg termini. No és per avui ni per demà. És per pensar d'aquí a 20 anys. Vostè no el canviarà, el món. Si creix, creixerà i,

si no creix, no creixerà. És una qüestió estructural. No és que vostè hi pugui fer res. Vostès el que poden fer, junt amb nosaltres, si és que seiem en una taula i en parlem tranquil·lament, és fixar una sèrie de punts: que les vivendes no tinguin uns metres determinats, que en lloc de fer blocs de pisos fem planta baixa o fem aparellades... Però amb vostès ja sé que és molt difícil perquè vostè és molt incoherent. Quan parla de sostenibilitat diu: escolti, val recollir la brossa d'aquest bloc d'aquí de pisos del Vendrell, on hi ha tanta gent com en una urbanització o un barri; és clar, els costos de recollir escombraries allà és barat, els costos de recollir brossa en un barri és caríssim. Sostenibilitat, sostenibilitat. Una cosa ha de compensar l'altra. El casc urbà ha de compensar les urbanitzacions i els barris. Si el casc urbà no creix, els quilòmetres de carrers que tenim per poder donar serveis, per poder cobrir les necessitats d'aquests barris, ens costarà molt car entre tots. En canvi, si fem un creixement racional, racional, sostenible, del casc urbà i intentem fer sostenible, en acabat, el municipi... És un problema de sostenibilitat, sostenibilitat i pragmatisme. Vostè, és clar, aquí, jo tinc un defecte, que de vegades em repeteixo, de vegades em faig pesat, però intento corregir-me. Perquè com deia Diderot, que ara està de moda perquè fan una obra de teatre, contemporani de Voltaire, que a més a més en Dostoievski i altres intel·lectuals europeus deien: qui es repeteix constantment, creu que qui l'escolta és l'imbècil. Jo no em vull repetir. A vegades em repeteixo i em vull corregir. Però ho tornaré a repetir, amb vostè no es pot tindre una conversa. Aquí, el senyor aquest diputat segurament que el que volia era parlar-ne per si intentàvem seure en una taula i discutir-ho abans d'arribar a un ple, com a mínim discutir-ho, parlar, diàleg, diàleg. I negociar vol dir que un parla i l'altre escolta, l'altre parla i l'altre escolta. I negociar vol dir que jo afluixo i cedeixo i l'altre afluixa i cedeix, cedeix. Però vostè no. Amb vostè és sempre el seu i prou. Llavors, és clar, no hi ha negociació, no hi ha diàleg, no escolta, no hi ha negociació, no hi ha diàleg. Vostè ha tingut varies reunions amb pares... i sempre a pinyó fix. I els que no, clatellada. Escolti, recordant això de la memòria històrica, estem als anys 40 aquí.

No hi havia diferències. Una altra cosa. El tema del polígon industrial. Jo quan parlo amb la gent i parlo amb persones i ens donem la paraula, la mantenim. La mantenim. I aquest senyor –que no ho diré– és d'una empresa que és l'empresa més important d'Espanya.

— El Sr. Alcalde li recorda qui és l'empresa, és El Corte Inglés. Sota els auspicis del Partit Socialista de Catalunya.

— El Sr. Ramón contesta aquesta empresa no està sota els auspicis de ningú. A aquesta empresa li ofereixen a València, tots els terrenys de franc amb les instal·lacions. I com que els catalans en acabat protestem que tot marxa d'aquí i que no ens donen res, doncs aquests senyors vénen aquí lògicament per la situació de la Bisbal i ens diuen que a ells els interessaria molt posar la seva indústria a la Bisbal, a veure si en podríem parlar. Parlar, parlar. Jo vaig dir, home, per la nostra part no hi ha cap problema de parlar-ne. Una de les coses que exigiríem –i això ho vam dir davant d'ells i ells ens ho van acceptar– seria –això es parlava a nivell de l'alçada de qui havia de decidir de El Corte Inglés, vam dir que nosaltres les condicions que posaríem és parlar dels sous, que buscaríem que el sous que es paguessin a la gent que treballés allí fos un sou digne i que tingués prioritat la gent de la Bisbal. Aquesta era condició sine qua non de que nosaltres recolzaríem sempre i quan es parlés. Però és que ja no ens han deixat parlar, perquè el senyor alcalde ja els va engegar. Home, engegar una empresa d'aquesta categoria, sense parlar-ne amb la gent, sense parlar-ne amb els mateixos regidors, sense parlar-ne amb ningú, jo no us vull i aneu a fer punyetes. Escolti, potser sí que els havíem de dir que se n'anessin a fer punyetes, però com a mínim havíem de parlar i havíem de dir quines condicions posàvem, i havíem de dir quins sous eren els que hi anaven. Havíem de parlar amb aquesta gent. Doncs bé, ha sortit publicat que vagin a fer punyetes. És clar, aquesta gent agafarà els trastos i anirà cap a València. Una empresa que és una de les principals empreses d'Espanya, amb una serietat que suposo, al nivell que vam parlar, que es comprometien. I que es comprometerien per escrit. Farem el poble, ho farem tot, no donarem llicències a ningú, renunciem a una empresa que vol instal·lar-se aquí i ens quedem tan amples. I diem que estimem el poble. Diguem que estimem el poble i que volem estar sols.

Nosaltres lògicament estem en contra d'aquesta suspensió, perquè trobem uns arguments completament demagògics i com a mínim se n'havia de parlar. No pot ser que uns senyors per petaneres surtin per complet i diguin "aquí, ho suspenc tot". I aquests senyors, que són d'una empresa molt important que se'n vagin a fer punyetes. "Què s'han cregut: jo sóc més que el senyor Nadal, i sóc més que qualsevol altre". Escolti, vostè és tant, tant... És clar, em quedo tan petit davant de vostè que... escolti, em sento gairebé ridícul. Escolti, és fantàstic això. Vostè té la raó absoluta en tot. Tothom tenim raons. Jo tinc raons, però jo sé que la raó absoluta no la tinc. Jo tinc la meva veritat, la meva veritat, però la veritat absoluta, no la tinc. I vostè passa pel món pensant-se que ho té tot. Jo, com a mínim, en tant que falta un regidor, deixem-ho

sobre la taula, per ètica, ja que falta un regidor, i com que és tan important, una cosa que, bé, el poble de la Bisbal o ara o mai, sí, potser haurem de fer un altre ple i esperem que vingui el regidor si és tan important el ple aquest. Jo demanaria que aquest ple s'apacés fins que fóssim tots. De totes maneres, el meu vot és lògicament en contra de la seva proposta.

— Pren la paraula el Sr. Cuadros, no sé la impressió que s'emportarà la premsa de vostè, de nosaltres, i del poble, però la veritat és que avui tenim força representació de la premsa, per això suposo que vostè està content amb la pancarteta.

Vostè no és una persona de fiar. No es pot tenir amb vostè cap conversa. Ja li ha dit el meu company Ramon. I li asseguro i li recomano a tothom que a l'hora de parlar amb vostè que s'abstingui de dir segons quines coses perquè... ara jo, és company meu, es diu Josep Guasch i és diputat de la Diputació de Tarragona. I em sap molt de greu que aquest home perdés el temps amb vostè, perquè va perdre el temps.

Vostè ens ha dit que això de les normes subsidiàries serà per sempre. Què passa que serà vostè sempre alcalde aquí? Crec que no. Espero.

Miri, porta cent dies i en cent dies sembla que continua a l'oposició. Ens ha passat un llibre que tornava a dir el que va dir les últimes sessions. A mi em recorda això caciquisme. Vostè té uns tics que els conserva encara i, de veritat, em sap molt de greu. Això no es bo. Durant aquest temps ha aprovat decrets, ens ha apujat els impostos. La gent calla. Suposo que quan arribi el temps de pagar i gratar-se la butxaca, la gent ho notarà. I, bé, té... una de les coses que ha heretat per sempre, vostè ha aconseguit posar a tot el món en contra seva. Ha dividit com mai el poble. Ara ens ve amb una proposta, paralitzem-ho tot, parem la maquinària, frenem els motors, tot parat, tot aturat, per què? Escolti, vostè no té majoria absoluta. Afortunadament. I vostè no pot imposar el criteri seu. I és clar, suspendre tot això, un any de moratòria, un altre any per anar estudiant, un altre any per veure quan comencem. Tota activitat i tota iniciativa a esperar el que digui el senyor Puigibet. Jo li demanaria que ho féssim al revés: ho posem sobre la taula, parlem-ho, parlem tots, totes les forces polítiques i arribem al poble que volem tots. Vostè jo sé que vol un poble de conte de fades, el poble de la Heidi, "el abuelo y el perro". Pero eso es imposible. Eso es imposible, señor presidente. Quiera o no quiera el progreso no lo permite, no lo permite. Los inventos que usted ha hecho con las comisiones asesoras... Usted se ha convertido en un gran cocinero, con su equipo de gobierno, su equipo de cocina usted prepara esos brebajes y se los toma. Y nos obliga a la oposición a decirles: "Oiga, si no se los toma es usted un insolidario y ...". Ha tenido cuatro años para aprender y no ha aprendido usted nada. En cuatro años de oposición no ha aprendido usted absolutamente nada, no ha aprendido ni va a aprender nada Señor Puigibet, yo le pido que reflexione, de verdad.. Crec que aquest és el ple més important de tota la legislatura, i en molts anys. I crec que ens hauríem de posar amb més mesura amb tot el tema, i més cordura, i parlar-ho entre tots. Jo sincerament d'aquesta sopa que ens ha posat de primer plat jo no menjaré, no la tastaré.

— Jo crec que, com a alcalde, el que havia de plantejar, ho he plantejat. A l'insult i la demagògia no tinc per què fer cas. Per tant, crec que el torn de paraules s'ha d'acabar. Haig de donar la paraula al grup polític d'ADMC.

— Bona nit a tothom. Vull dir, jo hauria d'agrair als grups de l'oposició la seva intervenció. Els respecto moltíssim. Aleshores, vull dir, a veure, m'agrada que hagin fet una exposició de les seves formes de pensar, de la mateixa manera que la farà jo. El primer i més important: la construcció i tot el que comporta. No s'atura, eh! Com ADMC va dir a la campanya que caldria revisar i redactar el nou pla general. Aquest és el primer pas: estudiar on estem i on volem anar i, evidentment, per fer la diagnosi, cal que, a banda del que ja s'estigui fet, no renunciï a nous projectes. Aquí entrarien per als plans parcials noves llicències que condicionarien el que és més important per al nostre municipi, que és el pla general. El pla general o POUM ha de definir que la Bisbal que volem les persones que ens estimem el nostre poble com un lloc encisador i no podem permetre'ns un creixement sense control com fins ara s'ha portat a terme. Per això, val la pena recordar que les obres en marxa, senyors, no s'aturen; que quedi molt, molt clar. Com ADMC, volem el millor pel nostre municipi tant per al casc urbà com per a les urbanitzacions hem de definir perfectament el com, el quan i on es pot construir, que això ho definirà el pla general que més endavant s'elaborarà, perquè ara realment el que estem decidint és la primera base del planejament. Vull recordar que al meu parlament d'investidura vaig dir que el més important era treballar pel poble que m'estimo i a la seva gent. I per això que a l'ADMC hem fet i hem presentat aquesta esmena.

Després del debat l'alcalde sotmet a votació aquest punt de l'ordre el dia amb la inclusió de l'esmena presentada pel grup d'ADMC amb el següent resultat:

A Favor: Josep Ma. Puigibet Mestre, Montserrat Mestre Ferrerons, Mónica Pérez Garrido Joaquin Ribas Piqueras, Pilar Verdún Vives, regidors/res tots per ERC; Ma. Dolors Andreu Cordoní regidora per ADMC.

En contra: Agnès Ferré Cañellas, Josep, Ma. Català Figueras, regidors/res per CIU; José Ma. Cuadros Sánchez i Ramón Rovira Guasch regidors pel PSC-PSOE

Abstencions: cap.

S' adopta amb el quòrum de la majoria absoluta el següent acord:

PRIMER.-

1.1.- Acordar la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, de nova edificació i/o ampliació de les mateixes, d'enderrocament de construccions, i d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos que alterin les característiques, en l'àmbit del nucli urbà, d'acord amb l'article 71 i concordants del Text refós de la Llei d'urbanisme.

1.2.- Aquesta suspensió no inclouria les llicències de reforma interior o rehabilitació dels edificis, sempre que no signifiquin augment del nombre d'habitatges, ni disminució de la superfície dels mateixos, ni desaparició de places d'aparcament o garatge.

1.3.- L'àmbit de la suspensió proposada en l'apartat 1.1 compren la totalitat de les següents quatre (4) zones d'edificació privada en sòl urbà, dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès:

Zona de nucli antic (clau 1)

Zona d'edificació residencial en filera (clau 2)

Zona d'edificació residencial-industrial (clau 3)

Zona d'edificació residencial tradicional (clau 4)

També inclou la zona d'edificació residencial aïllada (clau 5), exclusivament en els tres (3) petits sectors que formen part de l'actual nucli urbà.

1.4.- En tot cas els límits físics que inclouen el sector que denominem Àmbit A queden identificats gràficament en el plànol que s'acompanya d'annex I.

SEGON.-

2.1.- Acordar la suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en l'àmbit que compren la totalitat de les sis (6) Unitats d'Execució en sòl urbà, previstes dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès que son UA 1, UA 2, UA 3, UA 4, UA 5 i UA 6, i la totalitat dels tres (3) Sectors de Sòl Apte per Urbanitzar, previstes en sòl urbanitzable que son SAU 1, SAU 2 i SAU 4, d'acord amb l'article 71 i concordants del Text refós de la Llei d'urbanisme.

2.2.- L'àmbit de la suspensió proposada compren la totalitat de les sis (6) Unitats d'Execució en sòl urbà, previstes dins el nucli urbà de La Bisbal del Penedès que son UA 1, UA 2, UA 3, UA 4, UA 5 i UA 6, i la totalitat dels tres (3) Sectors de Sòl Apte per Urbanitzar, previstes en sòl urbanitzable que son SAU 1, SAU 2 i SAU 4.

2.3.- 1.4.- En tot cas els límits físics que inclouen el sector que denominem Àmbit B queden identificats gràficament en el plànol que s'acompanya d'annex I.

TERCER.- De conformitat amb allò disposat en l'article 71 i 72 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol,

pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme, aquestes suspensions tindran una durada màxima d'un any, sense perjudici d'allargar-la a dos anys en cas d'acumulació en els supòsits regulats a l'apartat 1 i 2 de l'article 71 de la Llei d'urbanisme i afecti als àmbits marcats en el plànol acompanyat d'annex I, en cap cas es perllongarà més enllà del moment en què s'aprovi definitivament la modificació puntual de les NNSS que motiven l'adopció del present acord.

QUART.- Publicar el corresponent anunci al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, de conformitat amb allò establert a l'article 71.2 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

CINQUÈ.- Encarregar als Serveis Tècnics municipals i a la Secretaria de la Corporació per tal que iniciïn els tràmits administratius adients per la contractació de l'equip tècnic que haurà de procedir a estudiar i formular la proposta de modificació de les NNSS segons els criteris que s'han posat de manifest en la part expositiva.

2n.-RENUNCIA AL CONVENI DE COL-LABORACIÓ PER A LA PROMOCIÓ EXECUCIÓ I MANTENIMENT D'OBRES DE LES FASES II I III DEL SUBMINISTRAMENT D'AIGUA AL BAIX PENEDÈS.

El ple de l'ajuntament va aprovar un conveni de col·laboració per a la promoció execució i manteniment d'obres de les fases II i III del subministrament d'aigua al Baix Penedès per l'aportació d'aigua procedent de l'Ebre a través de l'arteria principal del CAT (consorci d'aigües de Tarragona) que ja subministra actualment als municipis costaners del Baix Penedès.

En els darrers exercicis s'ha anat facturant a l'ajuntament una quota de reserva de m³ d'aigua procedent de l'aigua de l'Ebre per aquest concepte.

Segons el conveni signat amb l'ajuntament la quantitat de diners estimada que havia d'aportar l'ajuntament de la Bisbal per l'execució de les obres per la portada d'aigua és de **398.492 euros**.

La clàusula setena del referit conveni estableix que, com a garantia del compliment de les obligacions econòmiques derivades del conveni, els Ajuntaments formalitzaran davant el CAT, quan aquest així ho sol·liciti i sempre abans de la licitació de les obres, un aval bancari essent l'import d'aquest per l'ajuntament de la Bisbal de 398.492 euros.

Cas que algun ajuntament no presenti l'aval en la data requerida per la renúncia explícita a formar part d'aquesta actuació d'un dels ajuntaments, l'ACA assumirà transitòriament la part corresponent de les garanties fins l'establiment de nous percentatges de participació.

Es proposa,

Renunciar explícitament al conveni de col·laboració per a la promoció execució i manteniment d'obres de les fases II i III del subministrament d'aigua al Baix Penedès.

Per part del Sr. Alcalde s'exposa el punt amb els seus antecedents. L'Ajuntament va aprovar un conveni de col·laboració per la promoció per portar l'aigua de l'Ebre al Baix Penedès. Curiosament, dos mesos abans de les eleccions érem un poble feliç, tranquil. No teníem manca d'aigua, no teníem cap problema. Cinc dies abans de les eleccions i deu dies després que la senyora ex alcaldessa aprovés el SAU 2, deu dies després que aprovés el SAU 2, amb la construcció de quasi 300 vivendes més, curiosament ve l'apocalipsi. I la Bisbal es queda sense aigua de cop. I no se'ls ocorre res més que dir que el poble es queda sense aigua, que el poble es mor i que ens cal l'aigua de l'Ebre perquè tot està malament. L'aigua de l'Ebre vol dir pagar 60 milions de les antigues pessetes, 60 milions que poden servir per fer una llars d'infants nova; que poden servir per construir locals socials amb els veïns de barris que no en tenen cap i que no tenen ni lloc on anar-se a reunir. Però el més greu és que són 60 milions per tindre una canonada d'aigua buida. Una canonada d'aigua que no s'utilitzarà, perquè actualment el fet de tindre reservada

l'aigua de l'Ebre cada any ens costa, sense haver-ne gastat una sola gota, 43.000 euros. Reflexionem tots els veïns que som aquí. Cada any paguem 43.000 euros per tindre aire, val? Però curiosament s'aprova portar l'aigua de l'Ebre quan hi ha el plantejament de construir 1136 vivendes i quan des de l'Agència Catalana de l'Aigua –informe a disposició de la premsa i de tots vostès, d'aquells qui ens el demanin– se li diu aquí a la senyora alcaldessa que ha de fer un certificat dient que hi ha recursos. No només no fa cap estudi, sinó que el que vol és portar-nos un aigua de molt més baixa qualitat que la que tenim i a un preu molt més car sense que el poble la necessiti, sense presentar cap estudi de si ens manca aigua. Potser sí que algun dia s'acabarà l'aigua, però el món s'acabarà un dia o altre i la vida no és eterna. Però en aquest moment, no en tenim cap, de problema, ni hi ha previst que en tinguem cap, de problema. Això és l'important. No hi ha cap previsió que tinguem cap problema de subministrament d'aigua, perquè com a bisbalenc que visc a la Bisbal també en vull, d'aigua. Però, és clar, si, quan van demanar aquesta aigua, en fem demagogia i després resulta que aquesta aigua que hem de pagar tots els bisbalencs és per alimentar unes promocions privades de vivendes, pagant tots, el tema canvia molt. El tema canvia molt. Pagant tots els bisbalencs, alimentem unes promocions de vivendes privades, pagant-ho tots de la butxaca. Això és el que hi ha i això és el que tinc a disposició de tots vostès a baix, amb un breafing, amb tota la premsa, amb tots els ciutadans que en vulguin còpia, en tindran la setmana que ve còpia a l'Ajuntament. És a dir, tindre l'aigua de l'Ebre, portar la canonada d'aigua aquí, perquè si un dia ens fa falta. Si un dia ens fa falta, vol dir pagar 3500 euros mensuals. Amb 3500 euros mensuals per no fer servir l'aigua podem tindre un crèdit de més d'un milió d'euros. I amb això, en podem fer moltes, de coses. Però jo aquí veig molts veïns que viuen en barris i que porten molts anys i que no tenen res. No tenen ni un llum. No tenen ni un centímetre de carrer arreglat. No tenen ni un petit local social, però tenen unes xarxes d'aigua obsoletes, que se'ls cauen a trossos. Però no, portarem l'aigua de l'Ebre aquí a la Bisbal. Aquesta aigua on anava? Al Priorat. Ni a Can Gordej, ni a la Masieta, ni a Santa Cristina. Anava aquí a la Bisbal. Aquí, als dipòsits de la Bisbal. Perquè amb aquesta aigua anàvem a alimentar les 1136 vivendes. I aquesta és la veritat. Ara, els senyors de l'oposició disfressaran, diran que no sé què, diran que no sé quants, però no la veritat. Perquè, és clar, curiosament hi havia el senyor Ramon Rovira, que veig que estava assabentat abans que jo d'un mega polígon industrial, perquè jo un dia el vaig tenir sobre la taula. Un dia que va venir a l'Ajuntament inconscientment va passar la mà per sobre del mapa del municipi abans que a nosaltres ens diguessin res. I ahir, el diputat socialista m'ho va confirmar a Calafell i està gravat –les càmeres de seguretat de l'Ajuntament de Calafell suposo ens van gravar quan vam entrar i quan vam sortir a molta gent i molta gent em va veure–. Em va confirmar que pobres de nosaltres que renunciéssim a això. Perquè tot això estava dat, beneït i orquestrat pel govern dels socialistes, pels mateixos que impulsen el CIM, els mateixos que diuen estimar el país però per l'altre cantó n'han desballestat la societat civil i anant desballestant. Aquesta és la realitat que hi ha. Però és que ara vindrà el plat més fort. Aquí tinc un document signat a disposició de tots vostès firmat per dos alcaldes: per l'alcalde de la Bisbal, que se'l poden creure o no, i per l'alcalde de Banyeres del Penedès, pel senyor Josep Maria Abril Palacios, que els llegiré textualment perquè no en quedi cap dubte. El dia 23/10/2007 per tractar l'aigua de l'Ebre en la reunió celebrada a la seu del Consell Comarcal del Baix Penedès, hi havia el senyor president del Consell Comarcal, senyor Jordi Sánchez i Solsona, l'alcalde de Banyeres del Penedès, senyor Josep Maria Abril, i l'alcalde de la Bisbal del Penedès, senyor Josep Maria Puigibet, conjuntament amb el senyor Francesc Benet, director de l'Agència Catalana de l'Aigua a Tarragona. Tinc el costum de, quan faig reunions amb alts personatges, prendre nota literal del que s'hi diu. El que jo llegiré són les paraules literals que va dir aquest senyor i que en donen testimoni l'alcalde de la Bisbal i el de Banyeres, conforme que el que aquí es diu és el que es va dir en aquella reunió. D'aquesta reunió cal destacar les paraules del senyor Francesc Benet, actualment director de l'ACA a Tarragona. "L'aigua de l'Ebre no es necessita per les necessitats actuals. Aquesta aigua està pensada per créixer i créixer, especialment amb polígons industrials i urbanísticament amb vivendes." Jo mai he apostat per ser el poble de la Heidi, però tampoc per ser Barcelona. La demagogia que s'ha fet abans era demagogia.

Creixerem, ordenadament amb seny i amb la voluntat de tots els bisbalencs i de totes les bisbalenques i de tots els partits que realment s'estimen el seu poble. Va ser el Consell Comarcal del Baix Penedès que en el seu dia va pressionar –ex Consell Comarcal CIU–, va pressionar dient que necessitaven l'aigua per créixer al Baix Penedès. Ara bé una de les parts més importants. No s'ha fet cap estudi per mesurar si manca aigua a la comarca. Tot va ser fruit d'una negociació política per créixer a la comarca, especialment amb polígons industrials, quan aquí el que se'ns ha venut és que l'aigua s'acaba i que el món s'acaba. I ara jo els estic dient el que ha dit el director de l'Agència Catalana de l'Aigua, paraules textuales, amb les quals desmuntem tot l'argument que s'havia donat. Aquesta aigua no està pensada per dur-la i no utilitzar-la. Aquesta aigua està pensada, que un cop és portada al municipi, s'utilitzi, ja que el seu cost de manteniment és molt elevat: 3500 euros mensuals. Portar aquesta aigua vol dir inexorablement fer un

gran desplegament logístic immediatament, perquè els costos són molt elevats de manteniment. Això vol dir diners que han d'anar als bisbalencs que no hi anirien. Actualment el municipi de la Bisbal ja té un deute acumulat de 15 milions de les antigues pessetes i cada mes aquest deute s'incrementa en 3500 euros més, per la qual cosa fa del tot inviable portar l'aigua de l'Ebre si no és per utilitzar-la immediatament. Ja, pel fet de tenir les canalitzacions però no utilitzar-les suposa aquesta enorme despesa de 3500 euros cada mes. En definitiva, aquesta aigua està pensada per a un model expansionista de construcció i de polígons, no pas per a les necessitats actuals i futures dels residents –ja he dit, actuals i futures, i futures dels residents– actuals com és el cas de la Bisbal. Donem testimoni de les paraules del senyor Francesc Benet els alcaldes de la Bisbal del Penedès i de Banyeres del Penedès. De mi, molts en podrien dubtar, però jo crec que de l'alcalde de Banyeres del Penedès ja no. Són dos alcaldes. Aquest document fa mal. Fa mal, perquè desmunta tota la tesi per la qual es volia portar tota aquesta aigua aquí. I jo no em vull quedar sense aigua, perquè també sóc bisbalenc abans que alcalde i sóc pare de família i visc aquí. Però hem de ser conseqüents i hem de defensar el nostre i ens ho hem d'estimar. I això que el tren passa i no passa mai més, mireu, fa anys que es va dir que l'aigua de l'Ebre arribarà a la costa però a l'interior no arribarà mai. Ara resulta que hi arriba. És que si no pugues ara al tren, no hi pujaràs mai més. És mentida. De trens en passen cada dia i cada hora. I a més, en política. I a més, en política. Avui pots demanar una cosa i demà potser la tindràs, perquè la vida és així i la política és així. I la ciència avança i el món no se'n acaba. Mireu, jo conec molt Fuerteventura, l'illa més seca de les Canàries. Set camps de golf. Té una planta dessaladora. No els cal ni l'aigua de l'Ebre, perquè no la tenen ni la poden portar. I tenen l'aigua que volen. I amb les plantes d'osmosi inversa, els garanteixo que l'aigua no té cap problema. Per tant, els problemes tècnics de l'aigua estan avui dia del tot solucionats. Aquesta realitat, aquest document que tinc a disposició de tots els bisbalencs i de la premsa. Per tant, nosaltres el que proposem és la suspensió d'aquesta... del que van demanar, de l'aigua de l'Ebre, d'aquest punt. I ara donaré la paraula als grups polítics. Demano si hi ha alguna esmena escrita per presentar. Algun grup.

— ADMC presenta una esmena.

— El Sr. Alcalde llegeix l'esmena, per si la puc assumir per incorporar-la al punt de l'ordre del dia. Diu: "El grup municipal Agrupació Democràtica Municipal de Catalunya, fent-se ressò de la necessitat d'aigua en molts dels municipis de la nostra comarca i de la importància que té per al desenvolupament de la mateixa, al disposar dels cabals suficients d'un bé tan escàs. Davant de la renúncia del conveni signat per portar l'aigua de l'Ebre demana que s'inclogui al segon punt de l'ordre del dia de la sessió del dia 9 de novembre de del 2007 les següents modificacions. 1. Que s'inclogui en els antecedents la següent redacció: «No obstant la renúncia de l'Ajuntament de la Bisbal del Penedès a la portada d'aigua al municipi, som conscients de la necessitat d'aigua en els municipis veïns, que conformen una realitat territorial comarcal, de la qual ens sentim part solidària, per la qual cosa és voluntat d'aquest ajuntament fer tots els esforços necessaris perquè l'aigua, objecte del conveni al què renuncia, pugui ser aprofitada per aquells municipis veïns de la nostra comarca que més la necessiten.» Això haig de dir que em commou. I l'haig de felicitar. És a dir, en política s'ha de ser valent i els regidors i les regidores hem de tindre valentia. Perdonin, això m'ha emocionat. Em permeten un segon. Jo li estic agraït que hagi presentat aquesta esmena perquè és una esmena de solidaritat i perquè amb això garantim que aquesta aigua que nosaltres no necessitem la puguin aprofitar a la nostra comarca. Altres municipis que la puguin o que potser ja la necessiten de la nostra comarca. Perquè l'important per sobre de tot és que aquesta aigua es quedi a la comarca a aquells municipis que la puguin necessitar i que ja hi estan molt interessats. Que s'inclogui en l'acord la següent redacció: «Iniciar les gestions davant del CAT, Consorci d'Aigües de Tarragona, per tal de garantir que l'aigua, objecte del present conveni, sigui la distribuïda dins de l'àmbit territorial de la comarca del Baix Penedès i notificar aquest acord a l'ACA, Agència Catalana de l'Aigua, CAT, Consorci d'Aigües de Tarragona, Consell comarcal del Baix Penedès i a tots els municipis de la comarca.» Jo, com a alcalde president de la Corporació municipal, admeto aquesta esmena i la incorporo, perquè no només és una esmena solidària, sinó que la dignifica a vostè com a regidora municipal, com a grup polític al servei d'un poble, al servei dels bisbalencs i al servei de tota la comarca. Li vull estar molt agraït en nom de la Corporació municipal per aquesta esmena que a nosaltres se'ns havia passat i crec que s'ha d'incloure, perquè a la Bisbal també hem de ser solidaris. Per tant, li trasllado a la secretària perquè aquesta esmena sigui inclosa en el punt que estem proposant. Ara obriré un torn de paraules als diferents grups polítics. Val. Sra. Agnès, té la paraula.

— Primer de tot, crec que hi ha aquí molts testimonis, del nou pacte que ara ja tots veiem més clarament entre Esquerra Republicana i ADMC.

— El Sr. Alcalde adverteix a la Sra. Agnès, centris en el punt de l'ordre del dia.

—Pren la paraula la Sra. Agnès. En aquesta proposta, en tot el que ha exposat, no veiem cap motiu de pes per renunciar a aquest conveni. L'aprovació inicial que s'ha comentat abans del SAU té l'informe negatiu de l'ACA perquè no es demostra de on es treu l'aigua. Precisament, sí que és veritat, l'aigua de l'Ebre era per fer arribar l'aigua a les unitats d'actuació, al polígon i també a tots els nuclis del municipi. Suposo que no es recorden que en un ple vam presentar una memòria de les infraestructures, una memòria valorada d'infraestructures d'aigua al municipi. Amb aquestes infraestructures, és clar, en un punt i vam presentar una memòria valorada amb el pressupost del que costava. I en aquesta memòria el que hi havia d'haver com a dipòsit, portar l'aigua cap aquí i després amb una altra fase fer tota la connexió amb tots els nuclis. Si estava allà, i es va comentar més d'una vegada. Després també m'agradaria que ho expliqués com hi ha regidores que en altres legislatures van votar una cosa i ara en contra. Aquest conveni el van firmar diversos alcaldes, alcaldesses de la comarca perquè és un tema, és un tema que ve d'anys enrere. Ja ve de l'altra legislatura, l'anterior a la meua, perquè ja es van fer aquestes reserves d'aigua. Amb els municipis les vam demanar per futurs creixements amb els problemes que s'han trobat. Hi ha problemes que no sé si tenen resposta, o hi han pensat. Si es vol créixer, s'ha de demostrar que d'aquí a un any seguirà havent aigua. Si n'hi ha, com diuen, doncs també haurien de donar un estudi amb aquest punt demostrant que ens queda aigua per molts anys. Si no es vol créixer, doncs també s'ha de demostrar que hi haurà aigua pels que ja hi som. Si renunciem a aquest conveni, qui garantirà l'aigua per la població? Si mai hi hagués un problema, per exemple la filtració de nitrats, com hi ha hagut a d'altres municipis, com se solucionarà? Sí que és veritat que val 398.492 euros la portada d'aigua, però cal tenir en compte que aquest cost és un cost compartit. Es paga en proporció a la reserva que hi ha. Però s'ha de tenir en compte que, aquí, hi col·laboren el fons FEDER, l'ACA i cada municipi en una proporció. En el moment que no hi hagi aigua i s'hagi de fer una inversió per portar de on sigui, serem nosaltres sols els que ens haurem de fer càrrec d'aquesta inversió i ja veurem com es pagarà. El que també vull dir és que segueix fent el mateix, renunciar a tot el que s'ha acordat abans per sistema. Això l'únic que farà serà el retard en el servei. Tenim el conveni signat i un estudi de les infraestructures, no hi ha d'haver cap problema.

- Pren la paraula el Sr. Cuadros . Sap què passa?, que aquí, per sort, no ha faltat mai l'aigua, però el que m'agradaria saber pels estudis aquests també . Jo no sé si ho firmaria aquí l'aigua sempre, o si l'ACA ho acceptaria. Però jo trobo que és molt fort perquè ha renunciat a un fet molt important per la Bisbal. Jo no sé si molta gent n'és molt conscient, d'això. Es tracta de garantir l'aigua.. No se sap mai que podem trobar a les vies. Això va molt lligat amb l'altra, com deia abans. Si esperem a l'estudi nou, del primer punt, i es fa algun creixement, tampoc es pot tirar endavant perquè dieu o demostreu que hi ha aigua, que tenim suficient aigua per garantir, el nucli que hi ha ara, els diferents nuclis, i el creixement que hi haurà. I com es podrà garantir si amb un estudi es pot dir l'aigua que hi ha ara, però l'aigua de l'Ebre és una bona manera de garantir un subministrament mensual. Que és car? És relatiu això de car o barat. Depèn de com es miri. Diu que no? És una altra opció. Jo, quan ho he parlat amb el Ramon, jo ho he dit moltes vegades: ningú té la veritat absoluta. Nosaltres apostàvem per un conveni, i creiem que és el millor. Vostè creu que no? No vol dir que sigui la veritat. D'aquí a uns anys ho veurem. D'acord? Nosaltres, com he dit abans, tenim en compte que creiem que és un punt molt important i molt greu renunciar ara a això. Si hi ha pobles que ho esperen amb candeletes per alguna cosa serà, perquè saben que ara o mai. Hi ha pobles que han demanat increment de reserva d'aigua i no els l'han donat perquè han arribat al límit. Per tant, creiem que és un punt molt important i realment és molt greu renunciar a això.
- El Sr. Ramón pren la paraula Jo aquí, estic d'acord amb el que diu la Dolors però amb la condició de que jo tingui els drets. I si jo tinc els drets els puc cedir a l'Ajuntament amb solidaritat que li faci falta. Aquí sí, però jo tinc ara els drets, comprant-los jo els drets, perquè si a mi mai em fa falta, tingui els drets jo. Potser no em fa falta. Molt bé. Escolti, aquí hi ha municipis a Santa Oliva l'aigua i els freàtics han baixat més de cent metres i a la Juncosa que fonts que havien regat durant cents d'anys estan seques, i pous que havien donat molts litres durant molts anys ara estan secs. No sabem què passarà. No sabem el que hi ha a baix. No sabem què hi trobarem. És una reserva, no podem deixar-ho. Això és pel futur dels veïns. És pel futur. Si no ho fem servir ... escolti hi ha pobles que ja estan demanant a la Bisbal si renuncia els drets de l'aigua. I ja està venut, això. O sigui, ha sortit al ple quan demà surti publicat que la Bisbal renuncia a l'aigua de l'Ebre hi ha pobles veïns que diuen: "Per mi!".
- El Sr. Alcalde li pregunta al Sr. Ramón Per què es va vendre l'aigua de la Bisbal al Vendrell? Vostè ho sap?
- El Sr. Ramón pren la paraula: Escolti, ara li explicaré. Jo estic d'acord, però mantenint els drets i llavors sent solidaris. I a més a més, sent solidaris i cobrarem. No ens costarà cèntims l'aigua. Si és en aquestes

condicions, els drets nosaltres, renunciar res. Ja cedirem, a qui faci falta. Amb el tema del Vendrell, que vostè ho ha tret. Amb el tema del Vendrell i l'alcalde. Nosaltres, quan vaig entrar jo a l'Ajuntament, no teníem aigua. El primer ajuntament democràtic i no teníem aigua. I vam anar per a aquest país a veure si ens donaven aigua. L'Ajuntament del Vendrell va trobar aigua aquí al terme municipal de la Bisbal i nosaltres no li podíem negar perquè, de tenir, podia treure l'aigua. Però quan va arribar a un acord amb l'Ajuntament del Vendrell, escrit, un acord escrit amb l'Ajuntament del Vendrell, que nosaltres els deixaríem l'aigua sempre i quan no la necessitéssim nosaltres. Home, està escrit. Està escrit.

- El Sr. Alcalde respon: Sí, sí, jo l'he vist aquest full.
- El Sr. Ramón pren la paraula. I en cas que nosaltres necessitéssim l'aigua nosaltres érem prioritaris. I, això que diem de solidaritat, que aquí estem parlant de solidaritat i ara em ve vostè preguntant per què es va vendre l'aigua al Vendrell. Escolti, per solidaritat perquè en aquell moment al Vendrell no tenien aigua i van firmar uns papers conforme, perquè quan nosaltres no teníem aigua i anàvem per aquests pobles buscant aigua, també ens ho van oferir, que ens donarien aigua. És que algú li pot negar aigua al veí? I aquest paper està escrit i està firmat, entre l'Ajuntament del Vendrell i el de la Bisbal. A veure, l'aigua encara que en aquest moment no la necessitem, el que necessitem nosaltres és tindre els drets d'aquesta aigua. Perquè si mai ens fa falta, nosaltres puguem agafar els drets d'aquesta aigua. I si, mentre no ens faci falta l'aigua, i podem cedir-los a algun ajuntament veí, i dir: "No us preocupeu. Si a vosaltres us falta aigua, mentre a nosaltres ens en sobri, sobretot la de l'Ebre us la cedim". Però els drets, jo. Jo, els drets. Jo no puc cedir res que no sigui meu. Jo sóc solidari si és meu. Si una cosa és meua i la comparteixo sóc solidari. Però si una cosa no és meua i la comparteixo, no sóc solidari. Jo puc ser solidari amb la Caixa de Pensions. Entre ella i jo tenim uns diners. El meu vot és en contra d'aquesta renúncia. Els drets per a mi, en canvi l'aigua si a algú li fa falta el que convingui.
- El Sr. Ramón diu: Bé, vostès s'han carregat la feina de molta gent. Polítics de molta més talla que tots vostès que han lluitat vuit anys per portar els fons FEDER, col·laboració del Consell Comarcal i els ajuntaments per portar-li a la comarca del Baix Penedès. Això ha costat més de vuit anys. Avui serà, per desgràcia per la Bisbal, una fita històrica: el dia que el senyor alcalde va renunciar a cedir els drets de l'aigua per fer front a un poble de somni, un poble de fades, però sense aigua. Perdonin, serà així. Jo no sé si aquesta reunió vostè, que la seva professió suposo que estarà una mica assabentat del canvi climàtic, dic jo.
- El Sr. Alcalde li respon: El que li puc dir és que hi havia aquest senyor que és del seu partit. Hi havia el senyor Francesc Benet que és un càrrec polític del Partit Socialista. Qui firma aquest paper és un càrrec polític del Partit Socialista.
- El Sr. Ramón costeta: Escolti'm, vostè ha dit que jo ho sabia. Doncs jo li dic que no ho sabia. Però a mi se'm va acordar ...per dir-li d'alguna manera de l'alt nivell d'aquesta empresa i a veure si jo volia parlar amb ells. I vaig dir que no tenia cap problema, jo parlo amb tothom. I van quedar astorats del revés, de la rebuda que van tenir per part de l'Ajuntament de la Bisbal. Senyors que han estat gerents de les Olimpíades del 92 i gerents del Liceu, de la reconstrucció del Liceu. Van quedar astorats de la rebuda que li van fer, i de la manera que li van contestar. No només volia dir això. I llavors sí que em vaig assabentar que hi havia això. I nosaltres hem anat allà, només hem anat allà i hem dit: "Escolti, hi ha aquesta possibilitat? Hi ha uns terrenys. Aquí a nosaltres ens interessa perquè és un punt clau. Miri vostè el mapa. L'autopista a Saragossa, l'autopista a València. Nosaltres tenim una oferta a València, tot pagat, però nosaltres ho hem decidit per estratègia. En podem parlar?" "És clar que en podem parlar!" I llavors sí que vaig saber jo que hi havia un polígon. Però la seva obligació era dir-ho vostè que hi havien ofert aquesta possibilitat. I no ells.
- El Sr. Alcalde respon. Per al·lusions si em permet que li contesti. Vostè diu: "li van dir". Miri, jo ho he de dir aquí, públicament. A mi em va venir un senyor que està assegut aquí, a la sala de plens, que és el senyor Borreda. El germà gran és el que està al SAU 1 i el germà petit és el que em va vindre a dir que hi havia una gran empresa que no hi estava autoritzat a dir-me el nom, que volia fer alguna cosa aquí, a la Bisbal. Acte seguit, i sinó reconegui-ho, que està aquí a la sala. Acte seguit, jo vaig dir que en parlaríem, evidentment, com a alcalde prudent i per defensar els interessos de la Bisbal vaig haver de fer el voraviu per tal de desenterrar l'entrellat per avui poder-ho treure aquí, davant el poble de la Bisbal. I a mi em va trucar el Sr. Josep-Lluís Carod Rovira. Per a què vegin que jo sóc alcalde de la Bisbal i em dec

al poble de la Bisbal. I les paraules van ser: “Hi ha un amic meu que et voldria venir a veure i et demano que el tractis amb molta cura i el miris amb simpatia”. Aquest senyor va vindre, aquest senyor que és el Sr. Josep Miquel Abad, que va estar a Vueling, que va estar a les olimpíades i a no sé quants negocis. Un home molt important de negocis. I em va vindre a dir que darrera d’aquesta gran plataforma hi havia El Corte Inglés. Jo vaig anar estirant del fil i al final vaig lligar caps. Vaig fer vindre al Sr. Ramon aquí al Ple, la mà el va traïr, va passar la mà per sobre el mapa per la zona que jo encara no sabia. Ell mateix es va descobrir. I ahir, a Calafell el Sr. Guasch, en Josep Guasch, em va dir que vindria i no ha vingut, és el seu problema. Ho diré el dia que vulgui. Ho dic davant del poble i de la premsa. El Sr. Guasch em va dir, primer el Josep Miquel Abad em va trucar el dia d’abans i em va dir: “Trucaré al teu cap i li diré el que ens has fet. Perquè el que s’hagi de fer en aquest poble, que ningú en tingui cap dubte, que amb l’alcalde de la Bisbal no s’hi juga. I amb el poble de la Bisbal, menys. El que s’hagi de fer, ho farem, tots. Però anirem a Barcelona i ficarem de testimoni, li vaig demanar al President de la Generalitat, al Sr. Montilla, o al Sr. Saragossa, i per part d’Esquerra ficarem un alt dirigent i allà es parla del que s’hagi de parlar i les coses es fan així. No es fan asseguts en taules de despatxos d’ajuntaments o en altres llocs on hi poden haver altres coses més enllà dels legítims drets de pensar en els interessos del poble. Aquest senyor es va ficar a cridar, hi havia el senyor Joaquim Rivas, la senyora Pilar Verdum, i van escoltar la conversa. I li vaig dir que l’alcalde de la Bisbal sóc jo i que encara aquest senyor que es cuidi el que s’ha de cuidar. I el senyor socialista, ahir, assegut a l’Ajuntament de Calafell em feia el papus. Em deia que parlaria també ell amb el cap. Li vaig dir que parli amb qui vulgui. Que parli amb qui li doni la gana perquè també tinc molta gent que m’estima i m’aprecia. Gent que s’estima el seu país, gent que s’estima la seva terra i gent que s’estimen els llocs on viuen i que tenen una idea de treballar per un bon lloc. I és per aquesta fortalesa que em sento recolzat per tirar endavant els projectes i dir els noms que he dit públicament perquè no me n’he d’amagar de cap, ni m’amagaré. La política no és l’art d’enganyar amb la millor cara, és l’art de servir els nostres conciutadans, amb honradesa i amb les coses per davant. I això és el que ahir va passar: un intent *in extremis* de coacció a la meva figura i a la meva persona. Si aquí hi ha un pacte estable és el pacte del sector del Sr. Ramon i de la Sra. Agnès, i ja fa dies d’això. Ells sabran els interessos legítims que tenen i com està. Per tant, nosaltres hem plantejat una cosa molt coherent, molt simple. I ara passaré la paraula al senyor Rivas que m’ho ha demanat, i després a la senyora Dolors Andreu.

- Pren la paraula el Sr. Rivas. Bona tarda. En principi, jo només volia exposar alguns temes que són claus i això ho teníem per escrit, vull dir, això consta en tota la documentació del nostre ajuntament. De principi de l’any 2005, fa dos anys, gairebé tres, ja, cada bisbalenc aproximadament –contant que en aquelles dades hi havia 2500 persones censades, doncs que l’aigua de l’Ebre a cada bisbalenc hauria de pagar 17,23 euros. Això el 2005. Això no està pagat, però s’hauria de pagar en cas que s’aprovés el tema de l’aigua de l’Ebre. Cada bisbalenc censat, inclosa la canalla, hauria de pagar 17 euros amb 23 cèntims. De l’any, 2006, cada bisbalenc amb aproximadament 2800 persones censades, haurien de pagar 15’62 euros. Cada bisbalenc. Per portar l’aigua de l’Ebre. Vull dir, l’aigua encara no l’han tastada, encara no ha arribat al terme municipal de la Bisbal i ja han de començar pagant això. I després, de l’any 2007 que estem a punt d’acabar, partint de la base de 3300 persones censades, doncs cada bisbalenc hauria de pagar 13’25 euros. Vull dir que si fem números, a cada família, composada aproximadament de tres persones, doncs hauria de pagar aproximadament, i això també és clar, ho hauríem de repercutir en els impostos i no sé si amb això els companys de Convergència i els companys socialistes donarien el seu suport, cada família de tres membres haurien de pagar, aproximadament, 115 euros per portar l’aigua. Vull dir per portar-la a L’Albornar. Després portar-la cap aquí encara els costarà més. El tema de l’aigua de l’Ebre, que quedi clar, que en aquest moment, a cada família els costaria 115 euros el mantenir la reserva, que és el que hi ha. Dit això, també he de dir que el Sr. Ramon, Ramon Rovira, a l’any 1986 va fer un conveni amb l’Ajuntament del Vendrell. I em sembla que el Sr. Ramon Rovira té molt mala memòria o és que no la vol tenir bona. Suposo que és que la té dolenta. No se’n recorda. Va fer un conveni amb l’Ajuntament del Vendrell del pou que hi ha la Miralba, que la memòria d’aquest pou, no sé si és certa o és mentida, però la memòria d’aquest pou diu que dóna 120 m³ per hora. Això diu la memòria i aquesta documentació està a l’Ajuntament per a qui la vulgui comprovar, ho podrà comprovar. 120 m³ per hora. I el Sr. Ramon, sabeu què va fer amb el conveni amb l’Ajuntament del Vendrell? En cas d’urgència i en cas de necessitat, l’Ajuntament del Vendrell us cedirà 20 m³ per dia. Per dia! I això està signat pel Sr. Ramon Rovira, l’any 1986. Després, he de dir també que el Sr. Ramon Rovira aquí parla molt, i diu moltes coses, i diu: “No volem el CIM”. Es manifesta molt sovint. “No volem el CIM” Però sí vol portar un polígon de 70 hectàrees al nostre municipi. Això és un CIM camuflat. Sr. Ramon Rovira, jo crec que hauria de començar a pensar, perquè jo també ho començo a pensar, vostè que està lluitant tant per la vegueria, serà l’última que faran, la vegueria. Possiblement una traïció.

- Pren la paraula la Sra. Dolors Andreu. Si em permeten, faré una mica de dissertació, molt curta, si us plau. Em consta que falten recursos a la comarca. Perquè avui en dia, els recursos hídrics de l'aigua en el desenvolupament del conjunt territorial, cal que sigui pel conjunt comarcal, independentment del municipi que sigui. Com ADMC tenim l'obligació de pensar en el futur i la comarca. Que som els catorze municipis del Baix Penedès. Per això demanem que l'aigua es quedi a la comarca del Baix Penedès.

Després d'un debat l'alcalde sotmet a votació aquest punt de l'ordre del dia amb la inclusió de l'esmena presentada per la Sra. Dolors Andreu del grup ADMC, amb el següent resultat:

A Favor: Josep Ma. Puigibert Mestre, Montserrat Mestre Ferrerons, Mónica Pérez Garrido Joaquin Ribas Piqueras, Pilar Verdún Vives, regidors/res tots per ERC.

En contra: Agnès Ferré Cañellas, Josep, Ma. Català Figueras, regidors/res per CIU; José Ma. Cuadros Sánchez i Ramón Rovira Guasch regidors pel PSC-PSOE.

Abstencions: Ma. Dolors Andreu Cordoní regidora per ADMC.

En conseqüència s'acorda:

1r.-Renunciar explícitament al conveni de col·laboració per a la promoció execució i manteniment d'obres de les fases II i III del subministrament d'aigua al Baix Penedès.

2n.- Iniciar les gestions davant del CAT (Consorti d'aigües de Tarragona), per tal de garantir que l'aigua objecte del present conveni sigui redistribuïda dins de l'àmbit territorial de la comarca del Baix Penedès.

3r.-Notificar aquest acord a :l'ACA (Agència Catalana de l'aigua), CAT (consorti d'aigües de Tarragona), Consell comarcal del Baix Penedès i a tots els municipis de la comarca."

Després d'un debat l'alcalde sotmet a votació aquest punt de l'ordre del dia amb el següent resultat:

I no havent-hi més assumptes per a tractar, el Sr. President va cloure la sessió a les vint de la tarda, de la qual s'estén la present acta, d'acord amb el que preveuen els articles 50 del Reial Decret Legislatiu 781/86, i 109 del vigent Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

